

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 344/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa o sťažnosti E. H., P. zastúpenej advokátom JUDr. J. Ch., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 133/03 a neskôr vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-12 C 133/03), takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 133/03 a neskôr vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-12 C 133/03) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. E. H. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany j e p o v i n n ý nahradiť E. H. trovy právneho zastúpenia v sume 6 732 Sk (slovom šesťtisíc sedemstotridsaťdva slovenských korún) na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. Ch., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 344/08-16 z 24. septembra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť E. H., P. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 133/03 a neskôr vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-12 C 133/03, ďalej aj „napadnuté konanie“).

S'ťažovateľka v s'ťažnosti uviedla, že je navrhovateľkou vo veci o náhradu škody na zdraví spôsobenej ublížením na zdraví pôvodne podanej 22. mája 2003 na Okresnom súde Piešťany, ktorá bola vedená pod sp. zn. 12 C 133/03. Po zrušení tohto súdu bola vec

vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-12 C 133/03 a opäť po obnovení Okresného súdu Piešťany je konanie vedené pod sp. zn. 6 C 119/2008.

Podaním z 22. decembra 2003 upravila žalobný petit tak, že žiadala vyššiu náhradu.

Dňa 27. júna 2005 sťažovateľka požiadala Okresný súd Trnava o nariadenie pojednávania z dôvodu, že konanie v označenej veci trvalo už viac ako dva roky. Ďalšiu žiadosť o nariadenie pojednávania sťažovateľka podala 8. decembra 2005 prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu. Okresný súd Trnava na sťažnosti nereagoval, na 12. apríl 2006 však bolo nariadené pojednávanie. Okresný súd Trnava na tomto pojednávaní vypočul účastníkov s tým, že na návrh právneho zástupcu sťažovateľky konštatoval, že „... bude vo veci rozhodnuté o pribratí vedľajšieho účastníka na strane žalovaného...“, a pojednávanie odročil na neurčito. Keďže Okresný súd Trnava aj naďalej nekonal, sťažovateľka opätovne podala 3. októbra 2006 žiadosť, aby vo veci konal.

Dňa 6. februára 2007 sťažovateľka prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu žiadala, aby jej Okresný súd Trnava doručil uznesenie o pribratí vedľajšieho účastníka spolu s návrhom na ustanovenie znalca na vypracovanie posudku na účely sťaženia jej spoločenského uplatnenia. Okresný súd Trnava nariadil pojednávanie na 14. marec 2007. Pojednávanie odročil na neurčito „... s tým, že vo veci bude ustanovený znalec (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia)“, a od tohto dňa Okresný súd Trnava vo veci nekoná.

Sťažovateľka sa domnieva, že Okresný súd Piešťany a Okresný súd Trnava svojou nečinnosťou nespochybniteľne porušujú jej práva priznané v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Navrhuje, aby jej ústavný súd priznal aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk, pričom návrh odôvodňuje tým, že z dôvodu zavineného konania tretej osoby utrpela závažný úraz s trvalými zdravotnými následkami, niekoľko mesiacov bola pripútaná na lôžko, musela mať opatrovateľa a prišla o zamestnanie. V dôsledku trvalých následkov zranenia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, je pri bežných úkonoch v domácnosti (upratovanie, nákupy a pod.) odkázaná na výpomoc inej osoby, tieto práce plne nezvláda vykonávať, resp. na základe odporúčaní lekárov nesmie vykonávať (zdvíhanie ťažkých predmetov a pod.). Navyše sa sťažovateľka musí plne starať o manžela, a to pri poskytovaní pomoci manželovi pri nevyhnutých životných úkonoch a zabezpečení kontaktu

so spoločenským prostredím (návšteva lekára a pod.), pričom aj pri každodennej starostlivosti o manžela potrebuje pomoc inej osoby. Z dôvodu nečinnosti súdu však sťažovateľka nemá možnosť právnymi prostriedkami a v primeranej lehote získať finančné plnenie, ktoré jej patrí a ktorého zaplata sa domáha v konaní na súde, aby tak sčasti dosiahla finančné zadosťučinenie, ale hlavne preto, že peniaze, vzhľadom na jej vek a zdravotné ťažkosti bude môcť použiť na úhradu výpomoci inej osobe, starajúcej sa o ňu a o jej manžela. Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu, najmä na dlhodobú a bezdôvodnú nečinnosť súdov, sťažovateľka považuje za primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v jej veci rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľky E. H... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní pod sp. zn. 12 C 133/03, postupom Okresného súdu Trnava v konaní pod sp. zn. PN-12 C 133/03 a postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 porušené bolo.

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľke E. H... priznáva finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť sťažovateľke E. H... trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyčíslenia jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Okresný súd Piešťany sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním doručeným ústavnému súdu 15. októbra 2008, v ktorom sa uviedol:

„Sťažovateľka E. H. podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresnom súde Piešťany ako žalobkyňa dňa 22. 05. 2003 proti žalovanému V. P. žalobu o náhradu škody na zdraví spôsobenej ublížením na zdraví. Veci bola pridelená spisová značka 12 C/133/03.

Zákonný sudca Mgr. J. M. dal kancelárii dňa 23. 05. 2003 pokyn na doručenie

žaloby žalovanému s výzvou, aby sa do 15 dni písomne vyjadril. Dňa 7. 8. 2003 zákonný sudca vyzval žalovaného na vyjadrenie sa, či uznáva nárok žalovanej čo do dôvodu a výšky. Žalovaný na výzvy súdu nereagoval.

Dňa 22. 12. 2003 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zmenila petit žaloby

Zákonný sudca vytýčil dňa 15. 2. 2006 termín pojednávania na deň 12. 4. 2006. Tohto pojednávania sa zúčastnili účastníci a právny zástupca žalobkyne, pričom pojednanie bolo odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o pribratí do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Dňa 5. 10. 2006 právny zástupca žalobkyne písomne žiadal o konanie vo veci s poukazom na dĺžku konania.

Zákonný sudca dňa 17. 1. 2007 vytýčil termín pojednávania na deň 14. 3. 2007. Na tomto pojednávani pripustil zmenu petitu žaloby, vypočul účastníkov a pojednanie odročil na neurčito s tým, že vo veci bude ustanovený znalec.

Dňa 16. 4. 2007 vedľajší účastník doručil súdu otázky na znalca.

S účinnosťou od 01. 01. 2008 došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Trnava na Okresný súd Piešťany, predmetnej veci bola pridelená spisová značka 6 C/119/2008 a vec bola pridelená na vybavenie Mgr. I. Š. Vzhľadom ku skutočnosti, že Mgr. I. Š. bola vymenovaná do funkcie... súdu, v zmysle dodatku k rozvrhu práce na rok 2008 č. 6 zo dňa 27. 03. 2008 bola predmetná vec náhodným výberom pridelená na ďalšie konanie Mgr. K. A. a ďalším dodatkom k rozvrhu práce č. 9 JUDr. O. K.

K obdobiu od podania návrhu do 31. 12. 2007 sa nedokážem adekvátne vyjadriť, pretože bývalý zákonný sudca Mgr. J. M. nie je sudcom Okresného súdu Piešťany. Od 1. 1. 2008 Okresný súd Piešťany vo veci nekonal, nakoľko v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva z Okresného súdu Trnava boli na tunajší súd odovzdávané značné množstvá spisov, pričom civilnú agendu vybavovali len štyria sudcovia medzi ktorými bola aj sudkyňa Mgr. I. Š, ktorá bola vymenovaná dňa 20. 02. 2008 do funkcie... súdu, preto bola vec dňa 1. 4. 2008 pridelená ďalšej zákonnej sudkyňi Mgr. K. A. a následne dňa 23. 6. 2008 JUDr. O. K., ktorý doposiaľ neurobil žiaden procesný úkon.“

Predsedníčka okresného súdu Piešťany zároveň oznámila, že súhlasí s tým, aby

ústavný súd upustil od ústneho pojednávania v zmysle ustanovenia § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd si zadovážil s vecou súvisiaci spis Okresného súdu Piešťany, pričom zistil, že úkony uvedené v jeho vyjadrení sú totožné. Ústavný súd preto v ďalšom len poukazuje na úkony uvedené v tomto vyjadrení, ktoré považuje za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde

sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci (1), správanie účastníka (2) a postup súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 86/08). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom konania pred Okresným súdom Piešťany je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky na náhradu škody v sume 68 400 Sk spôsobenej ublížením na zdraví následkom dopravnej nehody. Podľa názoru ústavného súdu uvedené konanie netvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Na vecnú ani právnu zložitosť, ktorá by mala vplyv na predĺženie napadnutého konania, nepoukázala ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 15. októbra 2008.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka konania, ako aj stav, v akom sa vec v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nachádza, nie sú zapríčinené právnou alebo faktickou zložitou vecí, ale skutočnosťami, ktoré sa týkajú samotného postupu okresných súdov vo veci konajúcich.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu okresného súdu nezistil žiadne osobitné skutočnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľky v súvislosti s priet'ahmi alebo spomalením priebehu napadnutého konania. Za také nemožno považovať ani doplnenie žaloby s návrhom na zmenu petitu doručené okresnému súdu 22. decembra 2003.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd skúmal, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poukazuje na to, že podľa príslušných ustanovení zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, s účinnosťou od 1. januára 2008 prešiel výkon súdnictva v danej veci z Okresného súdu Trnava (odovzdávajúci súd) na Okresný súd Piešťany (nadobúdajúci súd).

Neoddeliteľnou súčasťou prechodu súdnictva v danej veci je aj prenesenie zodpovednosti za priet'ahy v konaní, a preto treba v tomto zmysle hodnotiť napadnuté konanie ako celok.

V doterajšom priebehu napadnutého konania ústavný súd zistil tieto obdobia úplnej nečinnosti:

- od 22. decembra 2003 do 12. apríla 2006, keď sa vo veci uskutočnilo prvé pojednávanie,

- od 13. apríla 2006 do 14. marca 2007, keď sa uskutočnilo druhé pojednávanie, na ktorom Okresný súd Trnava pripustil zmenu petitu žaloby a pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu pribratia znalca do konania, a

- od 15. marca 2007 do 15. októbra 2008.

Celková doba nečinnosti v doterajšom priebehu napadnutého konania je viac ako štyri roky.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom vo veci konajúceho Okresného súdu Trnava a Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 119/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 12 C 133/03 a Okresným súdom Trnava pod sp. zn. PN-12 C 133/03) došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru Okresným súdom Piešťany, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 200 000 Sk. Poukázala najmä na sťaženie kvality života následkom úrazu. V dôsledku dlhodobého neriešenia jej sporu sa stále viac komplikuje jej finančná situácia, pretože v dôsledku úrazu prišla aj o zamestnanie.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen deklarovanie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, právnu i faktickú zložitosť veci, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 60 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. Ch.

Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania sťažovateľky vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007, ktorá bola 19 056 Sk, a to vzhľadom na skutočnosť, že relevantné úkony právnej služby boli právnym zástupcom sťažovateľky vykonané v roku 2008. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to jeden úkon po 3 176 Sk, čo spolu s režijným paušálom dvakrát 190 Sk (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 6 732 Sk.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008